

32. Sven Svanevit.

MELODI.
Översikt.

- a. MS, Några prof n:r 1; S.L.S. 125, 29. (B)
- b. LF, R3, 165, 179. (C)
- c. LI, Nyl. III, 70. (D)

Varianter. a. *Öb*, Korsholm.

Uppt. O. R. Sjöberg 1876.

Sven Sva-ne-son gick sig med vä-gen så lång. Där möt - te ho - nom en
val - - le - man. Och hör på du val - le-man, vad jag dig sä - ga vill, om
du kan det spörs - mål vad jag dig spörjer till.

b.¹ *Öb*, Lappfjärd.
Sj. *Karl Ulvës*.

Uppt. K. R. Sjögren 1875—76.

Jo so - len är run - da - re än som ett hjul, i him - len där
sit - - ter det fäg - ras - te ljus. Där väs - ter ha - ver so - len sitt
sä - te, var - un - der vi - lar dö - de-mannens fjä - te.

c. *Nl*, Liljendal.

Sven Svanan han gån-gar sig ett li - tet styc-ke fram. Där fick han se en

¹ Orig. tonart c-moll.

val - le - re - man. Ack hö - ren I min val - ler - man, vad som jag sä - ger
dig. Och kan du det spörs - mål, som jag spör - jer dig?

- A. I.N.E. Ingeliuska pappren 33.
B. KH, R5, 186, 117; även Några prof 4. (a)
C. LF, R3, 165, 179. (b)

- D. »Sven Svanan», LI, Nyl. III, 70. (c) TEXT.
E. BO, Svenssons saml. 4, 67. Översikt.
F. LF, R3, 165, 273.

A.

Ur Berndt August Åkermans visbok, dat. 1843.

Varianter.

1. Svän Svane wit reste den vägen fram,
där möter honom en annor wallareman.
»Och hörest du wallareman, hvad jag säger dig,
kan du svara på de spörssmål, som jag nu spör dig?»
2. »Spörssmål så hafver jag aldrig lärt,
men jag hafver slagit Kung wise ihjäl.»
»Hafver du slagit Kung wise ihjäl,
förvisst så hafver du slagit fader ihjäl.»
3. Svän Svane wit drog ut sitt blå-gula svärd:
»Nu skal du fara en ynkelig färd.»
Så högg han honom i styckena så,
som lindalöfven yppå jorden ligga må.
4. Svän Svane wit reste sig litet bättre fram,
där möter honom en annor wallareman.
»Och hörest du wallareman, hvad jag säger dig,
kan du svara på de spörssmål, som jag nu spör dig?»
5. Hvad är rundare än det rundaste hjul,
hvarunder hvilar det fägraste djur,
hvad är hvitare än svanen,
och hvem kan ropa högre än tranen?»
6. »Solen är rundare än det rundaste hjul.
I himmelen så hvilar det fägraste djur.
Och änglarne är hvitare än svanen,
och åskan ropar högre än tränen.»
7. »Hvad är svartare än ett kol,
hvem är färmare än lärkovingar små,
hvart ut ligger vägen den breda,
hvar ligger menniskan som ledast?»
8. »Synden är svartare än et kol.
Själén är färmare än lärkovingar små.
Til helfvete ligger vägen den breda,
där ligger menniskan som ledast.»
9. »Hvem kan bygga den bredaste bro,
hvar löper fisken som stridast uti flod,
hvart ut hafver solen sit sätte,
och hvart ut ligger döda mannens fotter?»

10. »Isen han bygger den bredaste
bro,
der under går fisken som stridast uti
flod.

Till väster hafver solen sitt sätte.
Till öster ligger döda mannens fotter.»

11. »Kan du alt detta, så kan du väl
mer.»

De kjämpar de drucko i dagarna fler,
Svän Svane wit strök gullringen af sin
hand

och gaf honom til den wallareman.»

B.

Korsholm. Uppt. J. E. Wefvar.

1. Svän Svaneson han gick sig med
vägen så lång,
där mötte honom en Walleman.
»Och hör på du Walleman, vad jag dig
säga vill,
om du kan det spörsmål, vad jag dig
spörjer till.»

2. »Spörsmål ja kan ingalund.
I går så slog jag Wallemans konung ihjäl.»
»Och slog du nu Wisemans konung ihjäl,
så slog du Wisemans fader ihjäl.»

3. Svän Svaneson slog Walleman allt
med sin tum,
så att levern och lungan flög ut igenom
mun.
Svän Svaneson slog Walleman i styckena
små,
som lindelöv på marken, när det faller av.

4. Svän Svaneson han gick den andra
vägen fram,
där mötte honom en Walleman.
»Och hör på du Walleman, vad jag dig
spörja vill,
om du kan det spörsmål, som jag dig
spörjer till.

5. Vad är rundare som ett hjul,
och varest äro de fagrade ljud,
och vad är vitare än svanen,
och vem ropar högre än tranan?

6. Och vad är svartare än en trå,
och vad snällare än lärkvingar små,
och var haver solen sitt säte,
och var är döda mannens säte?

7. Och varest bygges den bredaste
bro,
och var går fisken mest uti flod,
och varåt är vägen som bredast,
och var ligger människan som ledast?»

8. »Solen är rundare som ett hjul,
i himmelen är de fagrade ljud.
Änglarna är vitare än svanan,
och tron ropar högre än tranan.

9. Synden är svartare än trå,
och själen är snällare än lärkvingar
små.

I västern haver solen sitt säte,
i västern är döda mannens säte.

10. Isen bygger den bredaste bro,
där under gå fiskarne i flod.
Åt helvete är vägen den bredast,
och där ligger människan som ledast.»

11. »När du kunde detta, så kan du
något mer.»
De kämpar de drucko i dagarna tri.
Svän Svaneson tog gullringen utav sin
hand
och satte den uppå Wallemans hand.

C.

Lappfjärd. Sj. Karl Ulfves. Uppt. J. E. Wefvar 1875—76.

1. Sanvik han slogo sju konungar
ihjäl,
han slogo ock visserligen sin fader ihjäl,

ja, han slog ock honom allt med sin tum,
att där under gick både lever och lung.

— — — — —

2. »Vad äro svartare än som en korp,
och vad äro snällare än lärkevingar små,
och vem ropar högre än tranan,
och vad äro vitare än svanan?»

3. »Jo, synden är svartare än som en
korp,
och själen hon är snällare än lärkevingar
små,
och åske ropar högre än tranan,
Guds änglar äro vitare än svanan.»

4. »Vad äro rundare än som ett hjul,
och varest så sitter det fägraste ljus,
och varest haver solen sitt säte,
och varest vilar dödemsans fjäte?»

5. »Jo, solen är rundare än som ett
hjul,

i himlen där sitter det fägraste ljus,
där väster haver solen sitt säte,
varunder vilar dödemsans fjäte.»

6. »Vem äro som bygger den bre-
daste bro,
varunder går fiskar som stridandi flod,
och varest ligger vägen som bredast,
och varest vandrar människan som le-
dast?»

7. »Jo, isen han bygger den bredaste
bro,
varunder går fiskar som stridande flod,
till helvetet är vägen som bredast,
och dit så vandrar människan som le-
dast.

D.

Liljendal.

1. Sven Svanan hon gångar sig ett
litet stycke fram,
där fick hon se en vallereman:
»Ack hören I min vallereman, vad som
jag säger dig.
Och kan du det spörmål, som jag spör-
jer dig?»

2. »Spörmålet haver jag icke lärt,
men väl haver jag slagit Islands ko-
nung ihjäl.»
»Och haver du slagit Islands konung
ihjäl,
så visserligen haver du slagit min fader
ihjäl.

3. Vem är vitare än svanan?
Och vem ropar högre än tranan?»
»Och ängeln är vitare än svanan,
och askon ropar högre än tranan.»

4. »Och vart går vägen som bredast,
och vart går syndarn som ledast?»
»Till helvete går vägen som bredast,
och dit vandrar syndarn som ledast.»

5. »Vad är svartare än som ett röd,
och vad är raskare än lärkovingar små?»
»Synden är svartare än som ett röd,
och själen är raskare än lärkovingar
små.»

6. »Och vad är rundare än som ett
hjul,
därunder så ligger det fagraste djur?»
»Och solen är rundare än som ett hjul,
därunder så ligger det täckaste djur.»

7. »Och var haver solen sitt säte,
och var haver dödeman sitt jäte?»
»I öster haver solen sitt säte,
i väster haver dödeman sitt jäte.»

8. »Kan du väl detta, så kan du väl
mer,
nu hava vi kämpat i dagarna fler.»
Sven Svanan strök guldringen av sin
hand
och gav den så åt den vallereman.

OTRYCKTA E. (str. enl. A: 1; 5^{1,2} 9^{3,4}; 9^{1,2} 7^{3,4}; 7^{1,2} 5^{3,4};
 TEXTER. 6^{1,2} 10^{3,4}; 10^{1,2} 8^{3,4}; 8^{1,2} 6^{3,4}; 11^{2,1,3,4}). Pel-
 linge. Uppt. A. P. Svensson.

F. (7^{1,2} 5⁴ 5 a¹ 5³; 8^{1,2} 6^{4,3} 5 a²; 5¹ 9^{3,4} 7^{3,4}
 9^{1,2}; 6^{1,2} 10^{3,4} 1² 8^{3,4}). Lappfjärd. Sj. An-
 ders Lillsjö. Uppt. J. E. Wefvar 1875—76.

Avvikelser i E, F enligt A.

1¹ S. S. han rider sig d. v. allt f. E—1²
 Så m. där h. en vallareman E—1³ hör E;
 vad j. nu månde säga dig E—1⁴ Och k. d.
 nu de s., som jag här spörjer utå dig E.

5¹ V. ä. det väl som är r. än ett hjul E; än
 som ett hjul F—5² Och varest finner man
 de fagraste d. E—5³ svanar E; svanan
 F—5⁴ O. v. ropar F; O. vad ropar E; tra-
 nar E; tranan F.

5a Och vad skyler berg och dalar? Och
 snö skyler berg och dalar F.

6¹ Jo, s. ä. r. än ett hjul E; än som ett
 hjul F—6² där finner du de f. d. E; sitter
 de fagraste ljus F—6³ Änglar äro v. ä. sva-
 nar E; Guds änglar ä. v. ä. svanan F—6⁴
 O. tordön r. högare ä. tranar E; än som tra-
 nan F.

7¹ svartaste kol E; än en korp F—7² Och
 vad är väl snabbare E; Ja, vad äro snällare
 F; lärkevingar E—7³ [ut] F; som bredast F;
 Varthån bär den väg som är bredast E—7⁴

Och vart vandrar F; Och v. l. den männi-
 skan, som är l. E.

8¹ än svartaste kol E; än som en korp
 F—8² snabbare E; snällare F—8³ Åt E;
 helvetet går E, F; väg E; vägen F; som bre-
 dast E, F—8⁴ Och dit vandrar F; [som] E.

9¹ V. är det som bygger E; Och vem är
 som bygger F—9² Och var gångar f. E; Var
 under gå fiskar s. stridande f. F—9³ O.
 varut E; [ut] F; säte E, F—9⁴ Varut l. dö-
 demannes f. E; Och vart har dödemannen
 sitt fjäte F.

10¹ så bredast den bro E—10² som i stri-
 daste f. E; stridande f. F—10³ I västeren
 där E; I dit väster F; säte E, F—10⁴ Åt ös-
 teren ligga de dödemannens f. E; Därunder
 vilar dödemannens fjäte F.

11¹ Och vet du väl a. d. så vet d. v. än
 m. E—11² De drucko så i dagar, de drucko
 så i tre E—11³ drog guldringarne utav s.
 h. E—11⁴ Dem månde han här giva d. v. E.